

POSIBLES IDEAS PARA
UNHA HOMILÍA CON NENOS
12 MAIO 2019

Xesús, BO PASTOR,

lévanos ao Pai

1. VER: O oficio de pastor

-Nas nosas aldeas e no mundo rural todos coñecemos a pastores de ovellas.

Cal é a tarefa do pastor? A onde as levan? Como as guían? Coñecerán os seus nomes e os seus hábitos?

-Tamén na época de Xesús había en Israel rabaños de ovellas, era un pobo de pastores, pero habíaos bos e malos.

Coñeces algún? É arriscado ser pastor?

2. XULGAR: Xesús é o Bo Pastor

-No evanxeo de hoxe, Xesús dinos que el é o pastor, ***“coñezo ás miñas ovellas e elas séguenme, doulles a vida eterna e ninguén as arrebatará da miña man”***. Claro que iso lle custou a súa vida.

QUE NOS QUERE DICIR?

-**Cristo Resucitado é un pastor. Os pastores coidan** as ovellas, lévanas a beber, coñecen a cada unha polo seu nome, curan as súas feridas, deféndelas, búscanas se se perden... Como nos coida e nos guía Xesús!

-**Xesús Resucitado é o BO PASTOR.** Nós somos os seus amigos, os seus discípulos, as ovellas do seu rabaño. Queremos ser

boas ovellas que coñecen o pastor, escoitan a súa voz, ségueno, fanlle caso. El coñece o noso nome, guíanos.

- Xesús deu a súa vida por nós na cruz**, contáxianos a súa vida divina e dános a vida eterna.
- Xesús é o bo Pastor que nos leva ao Pai**: lévanos a Deus, a crer nel, a vivir para el.

***Déixalo ser o teu pastor? Quérelo de verdade?
Confías nel? Deixas que te coide, guíe e salve?***

3. ACTUAR: Necesítanse pastores que leven ao Pai

- Necesitamos persoas que nos leven a Deus**, que nos axuden a coñecelo e a quererlle, que nos fagan fortes na fe.
- Chamamos tamén pastores aos bispos e sacerdotes**: **O báculo do** bispo aseméllase ao caxato que utilizan os pastores para guiar con agarimo e amor as súas ovellas. *Felicidade hoxe o sacerdote da vosa parroquia e agradecer con el porque nos axuda a crer e amar a Xesús.*
- Todos somos un pouco pastores cando coidamos os demais e lles damos: aos máis pequenos, enfermos... *Agradece a presenza dos bos pastores na túa vida: sacerdotes, catequistas, pais, educadores.*
- Facede un mural coa frase **“O Señor é o meu Pastor”**. Debuxamos a Xesús, Bo Pastor, e a cada neno dámoslle unha ovella para poñelas no ofertorio á beira de Xesús para que nos coide e o sigamos.
- Este mes celebramos a “divina pastora” (María) e as “pastoras divinas” (nais).

Que podemos facer? E en comunidade?

A PALABRA

FEITOS DOS APÓSTOLOS 13, 14. 43-52: *Sabede que nos dedicamos aos xentís, nós e o Espírito Santo.*

Naqueles días, Paulo e Bernabé continuaron desde Perxe e chegaron a Antioquía de Pisidia. O sábado entraron na sinagoga e tomaron asento. Moitos xudeus e prosélitos adoradores de Deus seguiron a Paulo e Bernabé, que falaban con eles exhortándoos a perseverar fieis á graza de Deus.

O sábado seguinte, case toda a cidade acudiu a oír a palabra do Señor. Ao ver o xentío, os xudeus enchéronse de envexa e respondían con blasfemias ás palabras de Paulo. Entón Paulo e Bernabé dixeron con toda valentía: «Tiñamos que anunciarvos primeiro a vós a palabra de Deus; pero como a rexeitades e non vos considerades dignos da vida eterna, sabede que nos dedicamos aos xentís. Así nolo mandou o Señor: “Eu púxente como luz dos xentís, para que leves a salvación ata o confín da terra”»

Cando os xentís oíron isto, alegráronse e encomiaban a palabra do Señor; e creron os que estaban destinados á vida eterna. A palabra do Señor íase difundindo por toda a rexión. Pero os xudeus incitaron ás señoras distinguidas, adoradoras de Deus, e aos principais da cidade, provocaron unha persecución contra Paulo e Bernabé e expulsáronos do seu territorio.

Estes sacudiron o po dos pés contra eles e fóronse a Iconio. Os discípulos, pola súa banda, quedaban cheos de ledicia e de Espírito Santo.

Palabra do Señor

SALMO 99:

Nós somos o seu pobo e ovellas do seu rabaño.

Apocalipse 7, 9. 14b-17:

O Año apacentaraos, e conduciraos cara a fontes de augas vivas.

XOÁN 10, 27-30: Eu dou a vida eterna ás miñas ovellas.

Narrador: Naquel tempo, díxolles Xesús:

Xesús: -«As miñas ovellas **escoitan** a miña voz, e eu **coñézoas**, e elas **séguenme**, e **Eu doules a vida eterna**; non perecerán para sempre, e **ninguén as arrebatará** da miña man.

O meu Pai, que mas deu, supera a todos, e ningúen pode arrebatálas da man do meu Pai. Eu e o Pai somos un».

Palabra do Señor.

(Narrador-Xesús)